

[Hasle.]

man kan supplere denne Udtalelse med, at dette ogsaa er et Spørgsmaal om Sikkerhed for Hypotekforeningerne, idet et Laan paa f. Eks. 2 000 Kr. efter et Laan paa 10 000 Kr. i Kreditforeningen er et Laan af mindre Sikkerhed end et Laan paa 4 000 Kr. efter et Kreditforeningslaan paa 8 000. Det ærede Medlem ser meget forbavset ud, men jeg maa lade ham blive i sin Forbavselse. Det er noget, jeg, hvis det ærede Medlem ønsker det, gerne skal forklare ham ved en anden Lejlighed, men ligefrem at staa og manucere det ærede Medlem i Nationaløkonomi her, kan jeg og vil jeg ikke.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Amortisation ved Opkøb tror jeg, det gaar saadan her som altid, naar man vil lave en anden økonomisk Ordning end den gældende, at saa kan man let paapege en Fordel paa den ene Side, men denne Fordel bliver nøjagtig opvejet ved det modsatte paa den anden Side. Det er den samme økonomiske Lov, om jeg saa maa sige, der gælder, hvad enten man vælger det ene eller det andet. Naar man altsaa i dette Tilfælde ser, at Debitorerne vil faa en Fordel ved, at der opkøbes under Pari — en Fordel, som for øvrigt ikke bliver ret stor, idet hele Ordningen forudsætter, at man i Almindelighed gaar over til parirentede Obligationer, men lad os sige, at Debitorerne faar en Fordel —, saa vil den blive nøjagtig tilsvaret af Kurserne. Det er under de Omstændigheder, jeg synes, der ikke er megen Grund til at foretage nogen Ændring i de Regler, vi allerede har.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg finder ingen Anledning til at deltage i den lille Debat igen om Konverteringen og Konverteringsmulighederne, og hvem der har Skyld, og hvem der ikke har Skyld. Jeg har i sin Tid givet en meget udførlig Redegørelse for hele denne Sags Forløb under den store Dagsordendebat i Fjor, som findes Sp. 3860. Jeg skal saamænd gerne sige, at min Opfattelse vedrørende denne Sag vil til alle Tider være, at Forudsætningen for en saa stor Konvertering, som der der var Tale om, naar det drejede sig om i Hovedsagen 4½ pCt.s Obligationer, var, at den Regering, der skulde gennemføre den, havde den fornødne Magt paa to Omraader, nemlig Magt over Indiaansrenten og Magt til at begrænse andre Anbringelsesmuligheder i det hele taget. Det er Forudsætningen, det har jeg altid

ment og altid sagt, for en saa stor Transaktion. Jeg har ikke noget imod, at man vil bebrejde mig, at jeg fortsatte disse Forhandlinger med Rigsdagen længere, end jeg burde, efter at det syntes klart, at Rigsdagen ikke vilde give Regeringen eller mig den Magt, som var Forudsætningen.

Jeg har i øvrigt kun een Ting at sige til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Krag fremkom med; det drejer sig om dette Spørgsmaal om Opkøb. Det er et af de Spørgsmaal, hvor man ikke fra den ene Side eller fra den anden Side er i Stand til at bevise noget, men jeg vil dog sige, at jeg tror, man maa se lidt anderledes paa det, end det ærede Medlem Hr. Krag gør. Det ærede Medlem tænkte alene, om jeg saa maa sige, paa den rent matematiske Side, at Udtrækningschancen er saa og saa meget værd, naar man direkte udregner den paa Kursen, men der er en Ting, man glemmer ved denne matematiske Betragtning af hele dette Spørgsmaal, man glemmer, hvilken Betydning det eventuelt har, at den aarlige Amortisationsmasse anvendes som Køber for den Del af Obligationerne, der udbydes, i Stedet for at denne Amortisationsmasse anvendes til Amortisering af en Masse Obligationer, der ligger fast hos de paagældende.

Der kan for mig ikke være Tvivl om, at dette, at den store Amortisationsmasse sættes ind paa Markedet, i sig selv har en hævede Virkning. Hvor meget det kan ophæve af den rent matematiske Beregning af Forbindelsen mellem Udtrækningschance og Kurs, er det selvfølgelig ikke muligt at sige, men der er for øvrigt for mig ikke Tvivl om, at en saadan Ordning om Anvendelsen af den ordinære Amortisation til Opkøb vilde kunne organiseres paa en saadan Maade, at Betydningen af det, jeg her siger, vilde blive ikke ganske ringe, hvis Foreningerne fik Mulighed for at fordele deres Opkøb paa de Tidspunkter, hvor det under Hensyn til Kursforholdene maatte findes mest hensigtsmæssigt. Jeg vil ogsaa sige, at jeg finder ikke i en Betragtning af, hvad der er sket med Hensyn til Kommunekreditforeningerne og Kommunekreditforeningernes Kurser, noget, der fører i Retning af Betænkeligheder ved den Ændring i de gældende Forhold, som Forslaget medfører, og jeg haaber derfor stadig, det maa lykkes at gennemføre Lovforslaget.

Valdemar Thomsen: I Stedet for at rette Bebrejdelser imod mig, der søger at retlede det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, burde det ærede Medlem indrømme,